

Sygn. akt VIII Gz 172/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący SSO Patrycja Baranowska (spr.)

Sędziowie: SSO Natalia Pawłowska- Grzelczak

SSO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2018 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) we W.

z udziałem Z. B.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 1 grudnia 2017 roku, sygn. akt XI Co 308/17

postanawia :

oddalić zażalenie.

N. Pawłowska-Grzelczak P. Baranowska A. G.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 1 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek (...) we W. o nadanie na swoją rzecz, jako następcy prawnemu (...) Banku (...) S.A., klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie z 17 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 314769/14.

Sąd wskazał, że wnioskodawca dołączył do wniosku dokument w postaci umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1. Dokumenty te zostały poświadczone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika wnioskodawcy r.pr. M. R.. Zdaniem Sądu przeprowadzona analiza materiału dowodowego pozwoliła na ustalenie, że wnioskodawca nie wykazał, aby uprawnienie przysługujące poprzedniemu wierzycielowi przeszło na wnioskodawcę. Sąd zwrócił uwagę, że Załącznik nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności, który jest wyciągiem z listy wierzytelności będącej przedmiotem jest nieczytelny i nie wynika z niego, iż dłużnikiem jest Z. B., nadto nie ma tam wskazanej podstawy wierzytelności. Nie można zatem określić, czy wierzytelność wynikająca z tytułu egzekucyjnego wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie była przedmiotem przelewu wierzytelności, którą powód załączył do wniosku.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca, domagając się jego uchylecia w całości i przekazania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności do ponownego rozpoznania.

Wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 788 §1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że brak jest podstaw do nadania klauzuli wykonalności na następcę prawnego zgodnie z wnioskiem wierzyciela, podczas gdy spełnione zostały przesłanki warunkujące nadanie klauzuli wykonalności, a przejście uprawnień na wierzyciela zostało wykazane dokumentem prywatnym z podpisami urzędowo poświadczonymi.

Według wyводу załączonej się nie było żadnych wątpliwości, że przedłożone w sprawie notarialne poświadczenie podpisów dotyczy umowy sprzedaży wierzytelności.

Żalący się podał, że w niniejszej sprawie we wniosku o klauzulę na następcę została wskazana umowa o wydawanie i używanie kart kredytowych (...) nr (...) z dnia 27 października 2009 roku stanowiąca źródło zobowiązania dłużnika. Taki sam numer umowy znajduje się na załączonej do wniosku kopii z wykazu wierzytelności. Dzięki numerowi tej umowy można zatem stwierdzić, że wierzytelność z niej wynikająca stała się następnie przedmiotem przelewu. Stosownie więc do powyższego, zdaniem wnioskodawcy, nie może budzić wątpliwości fakt, że załączona do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego kopia załącznika do umowy przelewu- wykazu wierzytelności- obejmuje wierzytelność stwierdzoną nakazem zapłaty przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 314769/14, a w konsekwencji, że uprawnienie przeszło na rzecz wnioskodawcy.

Dalej wnioskodawca wskazał, że wierzyciel wykazał w sposób należyty przejście na niego uprawnień pierwotnego wierzyciela, gdyż pełnomocnik wierzyciela załączył do wniosku poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię wykazu zawierającą u góry każdej kolumny informacje o danych, jakie w niej wskazano. Wśród danych zawartych w wykazie znajdują się m.in. numer umowy stanowiący źródło zobowiązania, całość wymagalnej wierzytelności czy wysokość wymagalnej wierzytelności. Dzięki danym przedstawionym w wykazie jest możliwe ustalenie, kogo dotyczy dana każda wierzytelność będąca przedmiotem umowy cesji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy zajął w zaskarżonym postanowieniu słuszne stanowisko, że biorąc pod uwagę materiał przedstawiony przez wnioskodawcę, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na rzecz następcy prawnego winien zostać oddalony.

Postępowanie klauzulowe, w tym o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela lub przeciwko następcy prawnemu dłużnika, jest w porównaniu do postępowania rozpoznawczego postępowaniem uproszczonym i sformalizowanym. Sąd orzeka w nim na posiedzeniu niejawnym, jednoosobowo, a zakres jego kognicji ogranicza się do zbadania, czy tytuł nadaje się do wykonania i czy prowadzenie na podstawie tego tytułu egzekucji przeciw dłużnikowi jest dopuszczalne. Stwierdzenie istnienia powyższych przesłanek stanowi – co do zasady – konieczną i wystarczającą podstawę nadania klauzuli wykonalności. Wyrazem uproszczenia i sformalizowania postępowania klauzulowego jest również ograniczenie środków dowodowych „dostępnych” w tym postępowaniu, wśród których podstawowe znaczenie odgrywa dokument. Zgodnie natomiast z art. 788 k.p.c. nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela lub przeciwko następcy prawnemu dłużnika może nastąpić, „gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym”. Przepis ów umożliwia następcy prawnemu wierzyciela uproszczoną drogę prowadzenia egzekucji na podstawie tytułu egzekucyjnego wydanego „na rzecz” poprzednika prawnego – bez potrzeby wytaczania powództwa przeciwko dłużnikowi. Jednakże, by z tej drogi skorzystać następcą prawny musi przedstawić dokument określony w art. 788 § 1 k.p.c. Ciężar wykazania przejścia uprawnienia lub obowiązku na następcę prawnego spoczywa oczywiście na wnioskodawcy. Rzeczą wnioskodawcy jest – ze względu na jego własny interes w uwzględnieniu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności - przedstawienie dokumentów określonych w art. 788 § 1 k.p.c., potwierdzających przejście uprawnień lub obowiązków.

W rozpoznawanej sprawie złożone wraz z wnioskiem dokumenty nie pozwalają na uznanie, że wnioskodawca wykazał przejście uprawnień wynikających z tytułu egzekucyjnego z dnia 17 kwietnia 2014 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 314769/14 na swoją rzecz. Jak bowiem wynika z treści §3 pkt 1 umowy sprzedaży wierzytelności z 21 lipca 2015 roku na warunkach określonych w umowie, (...) Bank (...) S.A. sprzedaje na rzecz nabywcy, a nabywca kupuje wierzytelności wraz z wszelkimi zabezpieczeniami wymienionymi w Załączniku nr 1 do umowy i wszelkie inne prawa z wierzytelnościami i zabezpieczeniami związane, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, koszty i kary.

Wbrew stanowisku żalącego się z treści Załącznika nr 1 nie można odczytać ani numeru umowy stanowiącej źródło zobowiązania ani wysokości wierzytelności, jak również osoby dłużnika. Brak możliwości odczytania wymienionych danych uniemożliwia ustalenie, że umowa cesji dotyczy wierzytelności stwierdzonej nakazem zapłaty z 17 kwietnia 2014 roku.

Podstawą nadania klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. jest przedłożenie dokumentu, z którego wynika, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy uprawnienie lub obowiązek przeszły na inną osobę. Nie można zatem uznać, iż wnioskodawca sprostał temu obowiązkowi, skoro brak jest możliwości identyfikacji wierzytelności. Żalący się przywołał uzasadnienie postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach XIX Wydziału Gospodarczego-Odwoławczego z dnia 11 października 2017 roku, sygn. akt XIX Gz 827/17 i wskazał, że dotyczy ono analogicznego stanu faktycznego. Wbrew stanowisku wnioskodawcy, z uzasadnienia powołanego postanowienia wynika, że możliwe było ustalenie źródła zobowiązania, tj. umowy kredytowej oznaczonej konkretnym numerem, danych dłużnika, sygnatury sprawy, pod którą toczyło się postępowanie. W rozpatrywanej sprawie odczytanie wskazanych danych z treści załącznika nie było możliwe. Zwrócić należy ponadto uwagę, że pełnomocnik wnioskodawcy został wezwany zarządzeniem z dnia 11 stycznia 2018 roku do złożenia czytelnego Załącznika nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 21 lipca 2015 roku, lecz nie uczynił zadość wezwaniu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

N. Pawłowska-Grzelczak P. Baranowska A. Górnik

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)